

[Hans Jørgen Holm]

at man kan igangsætte forskellige beskæftigelsesarbejder, hvoraf nyttevirkningen måske nok er af noget tvivlsom værdi. Og så må man jo næsten stille det spørgsmål: var det så ikke bedre, at man holdt fast i nogle af de almindelige anlægsarbejder og så vurderede det i sammenhæng?

Så kom indenrigsministeren med en udtalelse, som der var lidt tøven med at få over læberne, og den lød, at vi nok også fortsat må forlade os på en bedre konjunkturmæssig situation. Jeg kan da godt forstå, at ministeren måske tøver en lille smule med at sige det, for det er jo egentlig en fantastisk opgivende holdning, idet regeringen dermed tilkendegiver, at man ikke aktivt vil gå ind og forsøge at løse de specielle problemer, som findes i det danske samfund. Nu har vi siden 1973 forladt os på, at der skulle komme bedre konjunkturer, og der er vel ingen, der tør sige, at det ikke fortsat går ned ad bakke eller i hvert fald ikke begynder at gå op ad bakke igen, hvis der skulle være en udfladning. Det vil sige, at vi skubber problemerne over på kommende generationer uden den ringeste garanti for, at de har bedre muligheder for at tilbagebetale det, vi låner i udlandet. Her synes regeringen eller ministeren i hvert fald at være i direkte modstrid med nationalbankdirektøren.

Grethe Fenger Møller (KF):

Som jeg sagde før til indenrigsministeren, er der i kommunerne en meget stærk følelse af, at det er dem, der har betalt prisen under den økonomiske krise, ved at man har væltet udgifter over på dem. Nu siger indenrigsministeren, at det ikke er tilfældet med marts-pakken, fordi der er en større andel af udgifterne, der skal bæres af staten end af kommunerne. Men når det alligevel kommer til at betyde en stigning i de kommunale skatteprocenter på næsten 1 pct., er det mange penge, og derfor vil kommunerne også være meget følsomme over for at tro, at det lige som er tilfældet igen. Men for den enkelte borger, den enkelte familie, kan det sådan set være ligegyldigt, om man kommer til at betale mere i statsskat eller i kommuneskat, for pengene skal jo falde og går lige meget ud over familiernes mulighed for at planlægge deres egen privatøkonomi. Det må derfor blive en meget snæver afvejning af, hvad vi

vil betale for bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden – og noget skal vi selvfølgelig betale, det er rimeligt – og hvor meget vi endnu kan bære af skattetryk. Det er for billigt bare at sige, at man skal vente på, at der kommer en ny økonomisk højkonjunktur, for inden da vil alle jo betale 100 pct. i skat.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg synes egentlig, det er lidt utroligt, at hr. Hans Jørgen Holm kan komme så langt i sin fortolkning af de bemærkninger, jeg kom med. Når jeg i al stilfærdighed gør opmærksom på, at man ikke i sin vurdering af påvirkningen af den kommunale økonomi og af statens økonomi skal glemme, at vi er i en helt ekstraordinært vanskelig beskæftigelses-situation, så bliver det til, at regeringen har opgivet ævred med hensyn til en generel indsats. Det synes jeg er lidt for letkøbt en bemærkning, hr. Hans Jørgen Holm. Det lå ikke i det, jeg sagde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det den 11. februar 1982 nedsatte udvalg vedrørende lovforslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ungdomsvejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder.
(Lovforslag nr. L 178. Fremsat 31/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):